

wijsvingertje van betweters. En wat zijn we daar nu eigenlijk mee opgeschoten?

Zoals op vele plaatsen zichtbaar is, worden financiële middelen verkeerd aangewend, zo ook in de imkerij. Vaak heb ik getracht op persoonlijke titel in de agrarische sector instanties aan te spreken m.b.t. de braakregeling en ben ik steeds tot de ontdekking gekomen dat er daar een compleet vacuüm heerst; hoezo Bond?

Kijk, daar ligt een fakkel die opgepakt dient te worden in groter perspectief, zeker gezien de teloorgang van de Landbouw en de vele mogelijkheden die daar nog liggen.

Daarbij wil ik de kanttekening plaatsen dat wij imkers eens af moeten van het beeld dat allemaal gratis moet zijn, m.a.w. het moet eens afgelopen zijn met die valse zuinigheid. Andere hobby's kosten ook geld.

146

Willen we aanspraak maken op overheids gelden dan zullen wij een marktaandeel moeten kunnen waarborgen en gelet op de prijzen en de onderlinge verdeeldheid zal dat niet plaatsvinden.

Rest mijns inziens enkel nog regionaal en particulier onafhankelijk initiatief, met als drijfveer de liefde/respect voor de bijen, en dat is inhoudelijk dezelfde conclusie als de uwe, maar dan anders.

Met (bij)vriendelijke groet,

J.L.Reumkens, Schimmert

Advertentie Apistan

In uw nummer van maart 2003 tref ik tot mijn onsteltenis een prijslijst aan van de imkersshop 'Het Bijenhuis' in Wageningen waar op de achterpagina een bladzijde grote advertentie staat waarin in opgewekte commerciële de voordelen van het gebruik van Apistan wordt aangegeven.

Een dikke kop die begint met 'hun toekomst in uw handen!'

En verderop 'alle mijten zijn nu bestreden en uw volken zijn een heel seizoen beschermd'. Het moet de verkoper van dit middel toch wel duidelijk zijn dat er inmiddels tientallen imkers hun bijen hebben verloren ondanks het feit dat zij die consequent met Apistan hebben behandeld!

Ik behoor tot die groep imkers die van al zijn volken nog maar één zwak volkje over heeft en die zo'n trouwe gebruiker van Apistan was! Hier gaat het geld verdienen wel erg ver voor op de belangen van de imker die aangespoord wordt om grof geld te betalen voor een middel waar de meeste mijten al lang resistent tegen zijn! In deze advertentie dient ten minste te worden vermeld dat de kans groot is dat het middel in het geheel niet meer helpt!

Ik acht het plaatsen van een dergelijke advertentie onethisch en kwetsend voor die mensen die hun vertrouwen in dit middel hadden gesteld en daar de dupe van zijn geworden. Tevens vertrouw ik erop dat u er uw medewerking aan zult verlenen misleiding in deze te voorkomen en mijn reactie in BIJEN zult afdrucken.

ing H.L.van Dijk, Ulvenhout

bijen

BOEKBESPREKING

Maya de bij

Ton Thissen

Ze is dan wel nooit helemaal weg geweest – als tv-persoonlijkheidje bijvoorbeeld bleef ze bekend – maar het jeugdboek van Waldemar Bonsels, 'De avonturen van Maja de bij' was in ons land jarenlang niet meer verkrijgbaar. In haar serie Wereldberoemde Verhalen is deze klassieker nu opnieuw door uitgeverij Solo Bilthoven uitgebracht. In de boekhandel kost het 126 pagina's tellende gebonden en geïllustreerde boek €12,50; in het Bijenhuis Wageningen €11,00.

Waldemar Bonsels (1881–1952), auteur van verhalen, romans, toneelstukken, sprookjes en gedichten, schreef 'Die Biene Maja und ihre Abenteuer' in 1912. Het werd vertaald in 28 talen en de schrijver werd er wereldberoemd mee. Ik ben niet nagegaan op welke wijze en in welke mate dit sprookje in 2002 bewerkt is, maar het blijkt alleszins de moeite waard geweest. Daartoe zal zeker bijgedragen hebben dat Bonsels zijn tijd vooruit was waar het zijn visie op jeugd en jeugdliteratuur betrof. Het bijtje Maja althans zou ook zo weggevoegen kunnen zijn uit een van de boeken van bijvoorbeeld Annie M.G. Schmidt.

En op dergelijke verhalen is onze jeugd (met in haar kielzog de ouders) nog lang niet uitgekeken, áls dat er al ooit van komt.

Niet braaf; wel beleefd

Als we het in de imkerij van vandaag hebben over niet-brave bijen, willen we daarmee zeggen dat ze onrustig zijn, van het raat lopen en stekurig gedrag vertonen. Zo bont maakt onze Maja het niet. Ze is eerder ongehoorzaam, al blijkt ze heel goed te kunnen luisteren. Maar altoos maar was maken en nectar verzamelen kan er bij haar niet in. Ze lijkt daar als enige van haar volk niet voor in de wieg gelegd. Het is ook het eerste waaraan ze van meet af aan niet begint. Geen denken aan. Eigenwijs noemt haar verzorgster en onderwijzeres Cassandra haar dan ook. Een wijsneus is het in elk geval, voorlijk, nieuwsgierig, ondernemend, vol zelfvertrouwen en vrolijk. En aan die eigenschappen kom je in zo'n warme, volle bijenwoning met handenvol werk en veel botte plicht niet toe. Dat heeft ze meteen door. Ze wil eruit en wel zo snel mogelijk om zich te baden in de zon, om de wereld te zien en met name de mens, volgens Cassandra hét wonder der natuur. In plaats van altijd te lijken op de ander en altijd te denken aan het welzijn van allen ('onze Staatsinrichting', zegt Cassandra), wil Maja juist anders zijn dan alle anderen en zelf en op eigen houtje de genoegens van het leven najagen en smaken. En daar gaat ze dan – 'ze voelde plotseling dat de plank waarop ze zat begon weg te zinken' – welvoorzien van alle goede raad die Cassandra haar gaf. Om te beginnen: altijd trots zijn op jezelf en je afkomst en altijd beleefd tegenover anderen. Een beetje Duits is dat misschien wel en een beetje ouderwets wellicht ook. (Holstein, 1912!) Met de hoed in de hand ... weet u wel. Maar in onze dagen van waarden- en normenherstel nog niet zo'n gekke gedachte.

Een min of meer realistisch sprookje

Ik heb er geen idee van in welke mate Holsteiner Bonsels in 1912 op de hoogte was van het laatste nieuws op bijengebied maar hij doet – afgezien van het gegeven een sprookje te schrijven – de huidige waarheid in de imkerij in ieder geval geen gróf geweld aan. Ook niet waar het andere insecten, planten, dieren en de mens betreft. De laatste is overigens wel een schepsel waarover in de insectenwereld zeer uiteenlopend gedacht wordt. De meeste insecten hebben van de mens geen hoge pet op. Ze zijn van een minderwaardige soort, een achterlijk volkje: ze zijn saai, hebben geen taal,

drinken veel, zijn lomp, wat zij tot stand brengen is onpraktisch en ze vinden hun dromen mooier dan hun leven. Maar zoiets denken de insecten ook wel over elkaar. Alleen de bijen kunnen met de mensen – de imkers onder hen dan – overweg. Ze hebben een deal: de mens mag beschikken over een deel van de honing van de bijen in ruil voor het waarborgen van hun welzijn door te zorgen voor rust en veiligheid en bescherming in de winter tegen de kou. En als Maja eens een wens mag doen, wenst ze de mens op zijn mooist te zien. En ja, dan belanden we met haar, het bloemenelfje en de glimkever natuurlijk in een avondlijk prieel waarin een bank met een jongen en een meisje en de glimglim van de maan daarboven ...

Het komt allemaal goed

Ik ga u natuurlijk niet het hele verhaal vertellen, maar het komt allemaal goed met Maja. Het ongehoorzaam wicht schopt het tenslotte tot volksheldin. Dat is ook goed voor uw lezende kinderen en/of kleinkinderen, voor wie dit boek eigenlijk bedoeld is. En op grond waarvan ze wellicht uw hobby gaan voortzetten. En goed ook voor uzelf als u, wat ik hopen mag, nog een beetje de naïeve imker van het begin gebleven bent. Iemand met verwondering over wat zich allemaal binnen en buiten uw kasten afspeelt, omdat u niet altijd alles in de gaten kunt houden en dát er dus bij moet denken, fantaseren. Een van de redenen waarom het bijenhouden voorlopig niet verloren gaat.